

→ měst je Lagos. Jeho stará část rozhodně stojí za vidění – úzké uličky, stáčeující se mezi nízkými bílými domy, malými krámkami a nesčetnými kavárničkami, mají skutečné kouzlo. Rozsvícená světla a noc, přinášející po horkém dni příjemně teplý vánek, ho ještě násobí. Lagos je přitom v podstatě vystavěný znovu. Právě v jeho blízkosti bylo v roce 1755 epicentrum ničivého zemětřesení, které velmi silně poškodilo nejen Algarve, ale i další části země.

Atraktivita Lagosu se přes den projevuje i na zalidněnosti dlouhých pláží, které ho obklopují. Oceán stačí pro všechny, ale na pláži je někdy těžké jen najít místo, kam položit ručník. Lákavě pak vypadají často téměř prázdná bílá lehátka, zastíněná před žhavým sluncem palmovými slunečníky. Pokud se rozhodnete je využít, počítejte s cenou kolem 10 eur.

Stačí přitom vyjet z Lagosu směrem na západ a najdete krásné malé pláže, kde není zdaleka tak těsně. Budete tam marně hledat vyasfaltovaná parkoviště, stánky s občerstvením a suvenýry a autem se vám nepodaří dojet až k vodě. Pokud vám právě to vyhovuje, vyzkoušejte třeba pláž Figueira, asi 15 km na západ od Lagosu.

Přímo u města se nachází pár unikátních kousků pobřeží. Jde hlavně o místo s názvem Ponta da Piedade, kde se oceán rozbíjí o seskupení ohromujících skalních útvarů, rozbrázděných vodou, větrem a časem.

Až na Konec země

Z Lagosu můžete silnicí vlnící se krajinou v nevelké vzdálenosti od oceánu pokračovat stále na západ. Dokud vás nezastaví – Konec země (Fim da terra)... Je to jen jiný název pro ostře čnicí útesy mysu Svatého Vincenta, který je nejzazším jihozápadním výběžkem pevninské Evropy. Strmý skalnatý mys, kde rozbrázděné skály prudce padají do moře, představuje už po

FOTO: REUTERS

Architektonická specialita oblasti: typické komíny.

staletí významný orientační bod pro lodě. Jeho maják má dosah bezmála 100 km.

Algarve, a speciálně tato místa, sehrála důležitou roli v nejslavnějším období portugalské historie – době zámořských objevů. Počátkem 15. století se zde usadil princ Jindřich Mořeplavec a založil tu první námořní školu v Evropě. Do stavby lodí a do expedic investoval kromě svého úsilí také značné prostředky Kristova řádu, jehož byl mistrem. Snažil se naplnit svou touhu objevit „co leží za Kanárskými ostrovy a mysem Bojador, spatřit místa, která byla dosud skryta...“

Připomínkou těchto dnů je proslavená bílá Pevnost Jindřicha Mořeplavce, stojící kousek za městem Sagres. Ze strohé

stavby, jejíž masivní zdi už ovšem většinou nejsou původní, se nabízí krásná vyhlídka na otevřený oceán.

Mnoho mužů z Algarve se před šesti stoletími snad právě odtud vydávalo na velké námořní expedice. Jejich cesty přinesly Portugalsku bohatství, slávu a učinily z něj jednu z nejvýznamnějších zemí té doby. Během onoho století portugalské mořeplavci postupně obepluli mys Dobré naděje, našli cestu do Indie a dorazili do Brazílie. Ohromné bohatství plynoucí ze zámořských obchodů položilo základy 16. století zlatému věku portugalských dějin a z krále Manuela I., zvaného Šťastný, učinilo nejbohatšího panovníka Evropy.

Pokud se odtud chcete dostat zpět do Lisabonu a nespěcháte,

nemusíte se vracet k dálnici A2 vedoucí na sever ze středu Algarve. Přímo u západního pobřeží totiž vede obyčejná silnice N120, kde je sice řízení náročnější, ale zato vás po místy vyprahlém Algarve provede krásnými eukalyptovými a borovými háji zdejší chráněné oblasti. V nevelké vzdálenosti sleduje západní pobřeží, takže na mnoha místech se můžete zajet osvěžit k prostorným plážím. Tuto oblast už turisté nevyhledávají tolik jako jih a někteří Portugalci jí proto dávají přednost. Pokud se budete chtít zdržet déle, i tady najdete hotely a kempy každých pár kilometrů.

Když je na Algarve bílo...

Žil kdysi na Algarve arabský král, který si vzal za manželku severskou princeznu. Jeho žena ho milovala, ale už krátce po svatbě ji začala trápit touha spatřit znovu svou sněhem pokrytou zemi. Nemocná steskem byla stále víc, a to působilo bolest a smutek i králi. Jednoho dne proto objednal a nechal vysázet tisíce mandlovníků. Poté, co rozkvetly, přikázal otevřít všechna okna paláce. Když princezna spatřila nekonečné plochy bílých květů, připomněly jí zasněženou krajinu její země a rázem byla vyléčena...

Pokud vám nejde přímo o koupání, můžete se touto dávnou legendou o rozkvetlých korunách mandlovníků nechat inspirovat k návštěvě Algarve i v jinou dobu než za letních prázdnin. Třeba právě v jarních měsících, když tu kvetou jejich bílé sady, má totiž své zvláštní kouzlo.

Mnohé druhy květin a keřů tady ale začínají kvést už v době, kdy Čechy zůstávají ještě sevřené sněhem a mrazem. I v zimních měsících se sem proto můžete přijet ohřát do velmi příjemného slunečného počasí a v jednom roce tak prožít jaro dvakrát... Noci tady ale teple ještě nejsou, takže si nezapomeňte zajistit hotel s topením, které tu nebývá samozřejmostí. ●

IVANA IZÁKOVÁ